

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΟΥ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΗΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΡΥΓΙΤΗΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΞΗΚΟΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ

1957

Ε.Υ.Α. ΤΡΕΚ.Ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Δ. ΚΑΤΑΡΤΖΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ*

ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ: Κ. Θ. ΔΗΜΑΡΑ

[ΚΛΙΣΙ ΤΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ]

1. *Ένεργητικά, αυτοπαθητικά, και ουδέτερα βαρύτενα ῥήματα πού λήγουν εις - ω.*

Όριστικά.

Ένεστώς: ἔν: γράφω, γράφετε, γράφει.

Πληθυντικά: γράφουμε, γράφετε, γράφουν και γράφουνε.

Παρατατικός: ἔγραφα, ἔγραφες, ἔγραψες

ἔγράφουμε, ἔγράφετε, ἔγραφαν και ἔγραφανε ἢ ἔγράφανε.

Άοριστος: ἔγραφα, ἔγραφες, ἔγραψες.

ἔγράφουμε, ἔγράφετε, ἔγραφαν, και ἔγραφανε ἢ ἔγράφανε.

Μέλλων: θά (ἢ θέ νά) γράφω, θά γράφης, θά γράψῃ

θά γράφουμε, θά γράφετε, θά γράφουν ἢ θά γράφουνε.

*Άλλος Μέλλων: θά (ἢ θέ νά) γράφω, θά γράφης, θά γράψῃ

θά γράφουμε, θά γράφετε, θά γράφουν ἢ θά γράφουνε.

< Πρέπει νά προσθέσουμε και τόν ὑπερουντελικόν, τόν ὅποιον ὁ συγγραφεύς εἶπαμε ἄνωτέρω ὅτι ἀλησμόνησε :

*Υπερουντελικός: εἶχα γράψῃ, εἶχες γράψῃ, εἶχε γράψῃ.

εἶχαμε γράψῃ, εἶχεςτε γράψῃ, εἶχαν γράψῃ. >

Καιροί ἢ χρόνοι σύνθετοι

Μέλλων: θέλω, -εις, -ει, -ουμε, -ετε, -ουν - γράψῃ.

*Άλλιῶς: θέλει γράφω, -ης, -ῃ, -ουμε, -ετε, -ουν.

Παρατατικός: ἤθελα, -ες, -ε, -αμε, -αν γράψῃ.

*Άλλος: ἤθελε γράφω, -ης, -ῃ, -ουμε, -ετε, -ουν.

*Άλλος: θέλει ἔγραφα, -ες, -ε, -αμε, -ετε, -αν.

*Άλλος: ἤθελα, -ες, -ε, -αμε, -ετε, -αν γράψῃ.

*Άλλος: ἤθελε γράφω, -ης, -ῃ, -ουμε, -ετε, -ουν.

*Άλλος: εἶχα, -ες, -ε, -αμε, -ετε, -αν γράψῃ. < ὁ ὅποιος εἶν' ὑπερουντελικός >

*Άλλιῶς: εἶχε, γράφω, -ης, -ῃ, -ουμε, -ετε, -ουν.

*Άοριστος: θέλει ἔγραφα, -ες, -ε, -αμε, -ετε, -αν.

Μέλλων: θέλω, -εις, -ει, -ουμε, -ετε, -ουν γράψῃ.

*Άλλος: θέλει γράφω, -ης, -ῃ, -ουμε, -ετε, -ουν.

Προστακτικά.

Ένεστώς και παρατατικός, γράψε, ἄς γράψῃ,

γράφετε, ἄς γράφουν.

*Άοριστος: Γράψε, ἄς γράψῃ,

γράφετε, ἄς γράφουν.

* Συνέχεια ἀπό τό τεύχος 709.

Εὐκτικά.

'Ενεστώς	ἄν ποτεσ νά γράφω, - ἤς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.
Παρατατικός	ἄν ποτεσ νά γραφα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
'Αόριστος	ἄν ποτεσ νά γραφα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
Μέλλων	ἄν ποτεσ νά γράφω - ἤς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.

'Υποτακτικά.

'Ενεστώς	ἄ γράφω, - ἤς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.
Παρατατικός	ἄν ἔγραφα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
'Αόριστος	ἄν ἔγραφα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
Μέλλων	ἄ γράφω, - ἤς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.

< ὁ συγγραφεὺς ἀληθιμότησεν, ὡς φαίνεται, διὸ κυριώτερος καὶ πλέον ἀξιοσημείωτος χρόνος τῆς ὑποτακτικῆς εἶν' ὁ ἀκόλουθος:

ἤθελα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν γράφῃ καὶ γράψῃ, τὸν ὁποῖον ἀνωτέρω συνηρίθμησε μὲ τοὺς συνθέτους τῆς ὀριστικῆς. >

'Απαρέμφατα.

'Ενεστώς	νά γράφω, - ἤς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.
Παρατατικός	νά ἔγραφα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
'Αόριστος	νά ἔγραφα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
Μέλλων	νά γράφω, - ἤς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.

Μετοχή.

'Ενεστώσ καὶ παρατατικός γράφοντας.

2. 'Ενεργητικά, παθητικά καὶ οὐδέτερα εἰς - μαι.

'Οριστικά.

'Ενεστώσ	γράφομαι, - εσαι, - εται.
Παρατατικός	γράφουμαστε, (ἢ γραφόμεστε), γράφεσθε, γράφονται.
'Αόριστος	ἔγράφουμουν, ἔγράφουσουν, ἔγράφονταν.
Μέλλων	ἔγράφουμασταν (ἢ ἔγραφόμεσταν), ἔγράφουσταν, ἔγράφονταν.
'Αλλος	ἔγράφτηκα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
'Αλλος	θὰ (ἢ θὰ νά) γραφθῶ, - ἤς, - ἦ, - οὔμε, - ἦτε, - οὔν.
'Αλλος	θὰ γράφουμαι, - εσαι, - εται.

< Πρέπει νά προστεθῇ ἐδῶ καὶ ὁ ὑπερσυντελικός, τὸν ὁποῖον ὁ συγγραφεὺς κατωτέρω συναριθμῆ μὲ τοὺς συνθέτους, καθὼς ἔκαμε καὶ εἰς τὰ ἐνεργητικά:

'Υπερσυντελικός: εἶχα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν γραφθῆ. >

Καιροὶ ἢ χρόνοι σύνθετοι.

Μέλλων	θέλει γραφθῶ, - ἤς, - ἦ, - οὔμε, - ἦτε, - οὔν.
'Αλλος	θέλει γράφουμαι, - εσαι, - εται, - ουμαστε, - εστε, - ουνται.
'Αλλος	θέλω, - εις, - ει, - ουμε, - ετε, - ουν γραφθῆ.
'Αόριστος	θέλει ἔγράφτηκα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
Παρατατικός	ἤθελε γράφουμαι, - εσαι, - εται, - ουμαστε, - εστε, - ουνται.
'Αλλος	θέλει ἔγράφουμουν, - ουσουν, - ουνταν - ουμασταν, - ουσταν, - ουνταν.
'Αλλος	εἶχα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν γραφθῆ.
'Αλλος	εἶχε γραφθῶ, - ἤς, - ἦ, - οὔμε, - ἦτε, - οὔν.

Προστακτικά.

'Ενεστῶς καὶ παρατατ.: γράφου, ἄς γράφεται, γράψετε, ἄς γράφονται.
'Αόριστος' γράφου, ἄς γραφτῆ, γραφτήτε, ἄς γραφτοῦν.

Εὐκτικά.

'Ενεστῶς' ἄν ποτεσ νὰ γράφουμαι.
Παρατατ. ἄν ποτεσ νὰ γράφουμουν.
'Αόριστος' ἄν ποτεσ νὰ γράφτηκα.
Μέλλων' ἄν ποτεσ νὰ γραφτῶ.

'Υποτακτικά.

'Ενεστῶς' ἄ γράφουμαι.
Παρατατ. ἄν ἐγράφουμουν.
'Αόριστος' ἄν ἐγράφτηκα.
Μέλλων' ἄ γραφτῶ < ἄς προστεθῆ καὶ ὁ ἐπόμενος: ἤθελα γράφουμαι, ἤθελα γραφτῆ. >

'Απαρέμφοτα.

'Ενεστῶς' νὰ γράφουμαι. Παρατ. νὰ ἐγράφουμουν.
'Αόριστος' νὰ ἐγράφτηκα. Μέλλων νὰ γραφτῶ.

Μετοχή.

ὄντας γραμμένος, ὄντας γραμμένη, ὄντας γραμμένο.

Β'. Πρώτη συζυγία τῶν περισπωμένων ποὺ λέγονται α'

1. 'Ενεργητικά, παθητικά καὶ οὐδέτερα ποὺ λήγουν εἰς - ω.

'Οριστικά.

'Ενεστῶς' χτυπῶ, - ᾶς, - ᾶ, καὶ - ἄσι, - ἄσι' - οῦμε, - ᾶτε, - οῦν.
Παρατατικός' ἐχτυποῦσα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
'Αόριστος' ἐχτύπησα, - ες, - ε, - αμε, - ετε, - αν.
Μέλλων' θά (ἢ θέ νὰ) χτυπήσω, - ἦς, - ἦ, - ουμε, - ετε, - ουν.
< 'Υπερσυντελικ. εἶχα, - ες - ε, - αμε, - ετε, - αν γράψῃ. >

Προστακτικά.

'Ενεστῶς καὶ παρατατ. χτύπα, ἄς χτυπᾶ.
χτυπᾶτε, ἄς χτυποῦν.
'Αόριστος' χτύπησε, ἄς χτυπήσῃ.
χτυπήστε, ἄς χτυπήσουν.

Εὐκτικά.

'Ενεστῶς' ἄν ποτεσ νὰ χτυπῶ. Παρατ. ἄν ποτεσ νὰ χτυποῦσα.
'Αόριστος' ἄν ποτεσ νὰ χτύπησα. Μέλλων ἄν ποτεσ νὰ χτυπήσω.

Ἑποτακτικά.

Ἐνεστώς ἄ χτυπῶ. Παρατατικός ἄν ἐχτυποῦσα.
 Ἀόριστος ἄν ἐχτύπησα. Μέλλων ἄ χτυπήσω.
 (*Ἄλλος ἤθελα χτυπήσῃ. Ἐνεστ: ἄλλος ἤθελα χτυπῶ.)

Ἀπαρέμφοτα.

Ἐνεστώς νά χτυπῶ. Παρατατικός νά χτυποῦσα.
 Ἀόριστος νά ἐχτύπησα. Μέλλων νά χτυπήσω.

Μετοχή.

Ἐνεστ. καὶ παρατατικός χτυπῶντας.

Β'. 2. Ἐνεργητικά, παθητικά καὶ οὐδέτερα εἰς -μαι.**Ὀριστικά.**

Ἐνεστώς χτυπιόμαι, -ιέσαι, -ιέται, -ιούμαστε, -ιέστε, -ιούνται.
 Παρατατ. ἐχτυπιόμουν, -ιοῦσουν, -ιοῦνταν, -ιούμασταν, -ιούσταν, -ιούνταν.
 Ἀόριστος ἐχτυπήθηκα.
 Μέλλων θά χτυπηθῶ.
 < Ὑπερσυντακτικὸς εἶχα χτυπηθῆ. >

Προστακτικά.

Ἐνεστώς καὶ Παρατ.: χτυπιῶ, ἄς χτυπιέται.
 νά χτυπιέστε, ἄς χτυπιούνται.
 Ἀόριστος χτυπήσου, ἄς χτυπηθῆ.
 χτυπηθῆτε, ἄς χτυπηθοῦν.

Εὐκτικά.

Ἐνεστώς ἄν ποτε νά χτυπιόμαι. Παρατ. ἄν ποτε νά χτυπιόμουν.
 Ἀόριστος ἄν ποτε νά χτυπήθηκα. Μέλλων ἄν ποτε νά χτυπηθῶ.

Ἑποτακτικά.

Ἐνεστώς ἄ χτυπιόμαι. Παρατατικός ἄν ἐχτυπιόμουν.
 Ἐνεστ. ἄλλος ἤθελα χτυπιόμαι. Μέλλων ἄ χτυπηθῶ.
 Ἀόριστος ἄν ἐχτυπήθηκα ἄλλος ἤθελα χτυπηθῶ.

Ἀπαρέμφοτα.

Ἐνεστώς νά χτυπιόμαι, Παρατ.: νά ἐχτυπιόμουν.
 Ἀόριστος νά χτυπήθηκα. Μέλλων νά χτυπηθῶ.

Μετοχή.

ῶντας χτυπημένος, ῶντας χτυπημένη, ῶντας χτυπημένο.

Γ'. Ἡ δεύτηρὴ συζυγία τῶν περισπωμένων ποὺ λέγονται ε'.**1. Ἐνεργητικά, παθητικά καὶ οὐδέτερα εἰς -ω.****Ὀριστικά.**

Ἐνεστώς ἀδικῶ, -εἶς, -εἶ, -οῦμε, -εἶτε, -οῦν.
 Παρατατ. ἀδικοῦσα, -εἶς, -ε, -αμε, -εστε, -αν.
 Ἀόριστος ἀδίκησα, -εἶς, -ε, -αμε, -εστε, -αν.

(Ἀκολουθεῖ)